

Nu e limbă mai frumoasă

Romeo Tarhon

Dulce, dragă și duioasă
Ne e limbă și nu-i grai
Din urzeală mai frumoasă
Pentru al rostirii strai,

Nu-i plămadă mai mănoasă
Din al vorbei spic pe pai,
Vers de liră mai mieroasă
În al slovei dor și vai,

Nu-i văpaie mai focoasă
Sub copitele de cai,
Curgere mai mlădioasă
În al dansului alai,

Nu-i cântare mai aleasă
Plânsă-n bocete de nai,
Lacrimă mai cuvioasă
Pe al doinei noastre plai

Și nu-i jale mai sfioasă
În nefericitul trai
Al românului ce lasă
Limbă, datini, colț de rai...

Și-i ca zimții de la coasă
Când separă scai de scai
Și-i ca lama de tăioasă
Când e bai cum azi e bai..!

Inima de te apasă,
N-ai tu inimă să stai
Limba sfântă de acasă
Să o pierzi, e tot ce ai!

Hai cu mine de îți pasă,
Iancu, Ștefan și Mihai,
Și cu spada limbii scoasă
Să stârpim vrăjmașul, hai!